

І сукому
нагайтесь,
В свого не
цурайтесь...
Т. ШВІЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 61-48 Grand St.
Jersey City, N.J. 07310
Телефони: (201) 461-2200
(201) 461-2201
(201) 461-2202
в Нью-Йорку (212) 221-0130
УНІОС: (201) 461-2200
в Нью-Йорку (212) 221-0130

РІК LXXXI Ч. 113. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК ВІВТОРОК, 18-ГО ЧЕРВНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, JUNE 18, 1974 No. 113. VOL. LXXXI

В НЬО ЙОРКУ ВІДКРИТО 20-ТУ ЮВІЛЕЙНУ ВИСТАВКУ ОМУА

Нью-Йорк. — Оправданно можна твердити, коли мова про Українську Громаду у цій світовій метрополії, то з кінцем минулого тижня, в суботу 15-го червня, вона була під знаком однієї з найбільших в історії культурних імпрез: 20-ої з черги і цим разом Ювілейної Виставки Об'єднаних Мистців України Америки, в якій бере участь 77 мистців із виставкою 183 із своїх творів. Відкриття виставки формально в неділю, 16-го червня, голова ОМУА маестро Михайло Черешньовський, згадавши, що це 20-та виставка з черги і відбувається у 22-річчя існування ОМУА. Ред. Борис Ржепелюк, попередній голова Літературно-Мистецького Клубу, в приміщенні якого ОМУА має свою галерею, згадав, що ЛМКЛЮБ і ОМУА різноманітні свої ювілеї, бо обидві ці установи були засновані в тому самому 1952-му р. Коротко сказав, що теперішній голова ЛМКЛЮБ архітект інж. Іван Жуковський і опісля яких 200 осіб які прийшли на відкриття виставки, не зважаючи на зливний дощ, мали нагоду знайомитися і милуватися виставленими експонатами.

Михайло Черешньовський
голова ОМУА, головний організатор-теперішній ювілейної виставки

зустріч, під час якої стільки ж приблизно осіб, як і на відкритті виставки, мали нагоду оглядати її та в товариських розмовах висловлювати свої думки і вчуження. Виставка триватиме до 30 липня ц.р.

З нагоди виставки видано чепурний каталог із вступною інформаційною статтею маестра Святослава Горпинського та реєстром — в українській і англійській мовах — мистців, які беруть участь у виставці, та виставлених їх творів, які і фотографіями репродукціями багатьох із виставлених картин та різьб.

КОНВЕНЦІЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ І КАНАДСЬКОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ АВТОМОБІЛЕВИХ РОБІТНИКІВ ВИСТУПИЛА В ОБОРОНІ УКРАЇНИ

Лос-Анджелес (в.к.) — Як уже інформовано, в дні з 2 до 7 червня ц.р. відбулася тут 24-та Конституційна Конвенція Міжнародної Професійної Спілки Об'єднаних Автомобільних, Летовських та Сільськогосподарського Реманенту Америки, (International Union of United Automobile, Aerospace and Agricultural Implement Workers of America, UAW) — IOAB. Ця спілка об'єднала всіх згаданих робітників з теренів ЗСА і Канади.

Перший раз в історії цієї професійної спілки, або взагалі історії подібної іншої роду роду спілки, взяли активну участь і українці. Головою і загалом душею цієї делегації був Ярослав Стастик з Тейтвоту, член 160 локалу IOAB. Він виступав там з речами та в імені Світової Організації за Свободу, яка ініціювала акцію оборони України в рядах робітничих професійок більше як рік тому.

На конвенції були дві українські резолюції: одна від IOAB, яку зголосили професійні локалі з 160, 719 і 800 (в локалі з 160 працює Я. Стастик, а президентом чи не найбільшого локалу з 600 цієї міжнародної професійки є п. Дорош, рідний в Америці українець), а друга від української з 889, засудила ухвалення такої і пропозиції її конвенції належності, мабуть, Іванові Бутрієві. Перша українська резолюція ішла під назвою "Резолюція Свободи" і мала на увазі цілість української нації з її правом на сепарцію, а друга — "Російський гніт українців" і звертала окрему увагу на тероризм і брутальне нищення української інтелігенції в особах Валентина Мороза, Леоніда Плюща, Данила Шумука та інших. Обидві резолюції доповняли себе.

Всіх резолюцій на Конвенції було дуже багато бо за тої-ї вони спеціальну книжку "Пропонованих резолюцій" на 285 сторінок друку.

На засіданні Резолюційної Комісії наші резолюції перемогли маючись більшістю голосів (7:5). Але завдяки наполегливості Ярослава Стастика та його американських приятелів резолюції були прийняті самою Конвенцією на заклик міжнародного президента IOAB (USW). Леонарда Вудкака.

Як це сталося?

Після довгих старань української делегації пошталю в п'ятницю 7 червня дісталися до президента Л. Вудкака, і то під час сесії, коли на залі було померше тисячі делегатів. Наша делегація, зложена з шістьох жінок у народних українських строях і двох чоловіків на чолі із Я. Стастиком, вийшли на подіум і, передаючи Вудкакові прекрасну українську касетку, "Ліхо з Розуму" В. Чорновола, "Інтернаціоналізм чи русифікація" Івана Дзюби "Фермент в Україні", всі в англійській мові, подякували йому за зрозуміння до українців і за підтримку їх справи в обороні української нації. Вудкак заявив, що він, як і очолювана ним робітничка спілка, були завжди будуть стояти в обороні покривджених, бо кожна людина має право на

свободу, в тому і нації, які мають право на самовизначення. "Я є гордий за Вас, що Ви змагаєтесь за свободу України", сказав він після того, як привітав особисто кожного з української делегації, дякуючи їм за увагу й за змагання за справедливості справу. Один член президії прочитав "Резолюцію за свободу", а тисячі делегатів оваційними оплесками прийняли її і віддали шану нашій делегації Вудкак заявив, що Конвенція прийняла українські резолюції.

Гідне уваги, що відповідальні чинники за Конвенцію дали українській делегації два столи в конвенційній залі, на одному з яких розложено українську заставку літературу й брошури "Смолоскипа" в англійській мові про суди в Україні та про багатьох наших провідних людей, переслідуваних в Україні чи заборонених в московських тюрьмах або засланнях у сибірські тайги, а другий стіл прикрасили українськими вишивками й мистецькими виробами.

За час тривання Конвенції роздано делегатам і гостям круглою чотирма тисячі "Звернення" до делегатів, за підписом Я. Стастика, з проханням голосувати за прийняттям української резолюції.

Наші жінки, особливо сестри з української православної церкви С. Андрій, включно з р. Степаном Голіком-Голутиком і паніматкою, зібрали круглою дві тисячі підписів на зазначені підготовлені листи Світової Організації за Свободу, в яких сказано, що вони підтримують українську "Резолюцію за свободу" і домагаються, щоб Комісія Людських Прав ООН, Червоний Хрест та інші міжнародні організації розглянули трагічні події в Україні і домагаються, щоб союветський уряд припинив акцію терору і народодовбивства в Україні. До цієї акції долучилися і українська католицька церква св. Марії.

Копії цих листів з підписами делегатів, в тому й президента Л. Вудкака та всіх віцепрезидентів, будуть вислані президентом Ніксоном і державному секретареві Г. Кіссінджеру перед їх від'їздом до Москви, Комісії Прав Людських при ООН, Міжнародній Комісії Юристів та іншим відповідним чинникам.

Це був перший рішальний і успішний крок у правильному напрямі. Робітники Вілного світу готові подати братню руку допомогти поневоленому українському робітничому, українській людині і українській нації. Це початок. Рух за здобуття моральної підтримки світового робітництва для справедливої української справи повинен продовжуватися систематично, всебічно і на всіх континентах.

ЗСА ВІДНОВИЛИ ДИПЛОМАТИЧНИЙ ЗВ'ЯЗОК З СІРІЄЮ

Дамаск. — По закінченні візиту в Савдівській Аравії, де президент Ніксон перевів розмови з королем Файсалем в загальному плані закріпив відносно задовільні відносини між ЗСА та Савдівською Аравією, Президент разом з почотом прибув 15 червня до Дамаску, столиці Сирії, для конференції з президентом Гафезом аль-Асадом. Подібно як у Єгипті і Савдівській Аравії, президент Ніксон зустрівся з прихильною атмосферою і серед населення і серед офіційних чинників. Народи в Дамаску закінчилися позитивно, бо уряди ЗСА та Сирії погодилися відновити перервані в 1967 році дипломатичні відносини і упродовж найближчих двох тижнів обміняються послами. Як інформують, президент Асад, подібно як і король Файсал, поінформували президента Ніксона, що мир на Близькому Сході буде можливий тоді тільки, коли буде позитивно розв'язане питання палестинських арабів і коли Ізраїль звільнить всі окуповані арабські території.

Дамаск. — По закінченні візиту в Савдівській Аравії, де президент Ніксон перевів розмови з королем Файсалем в загальному плані закріпив відносно задовільні відносини між ЗСА та Савдівською Аравією, Президент разом з почотом прибув 15 червня до Дамаску, столиці Сирії, для конференції з президентом Гафезом аль-Асадом. Подібно як у Єгипті і Савдівській Аравії, президент Ніксон зустрівся з прихильною атмосферою і серед населення і серед офіційних чинників. Народи в Дамаску закінчилися позитивно, бо уряди ЗСА та Сирії погодилися відновити перервані в 1967 році дипломатичні відносини і упродовж найближчих двох тижнів обміняються послами. Як інформують, президент Асад, подібно як і король Файсал, поінформували президента Ніксона, що мир на Близькому Сході буде можливий тоді тільки, коли буде позитивно розв'язане питання палестинських арабів і коли Ізраїль звільнить всі окуповані арабські території.

Ізраїль ентузіастично вітає президента Ніксона

Єрусалим. — В рамках канського президента, коли він приїждив з аеропорту до відведеного для нього Готелью Давида в Єрусалимі. У своїх вступних словах президент Ніксон підкреслював кохальність вийти з ініціативою та використати всі способи у переговорах, щоб добитися тристороннього миру на Близькому Сході. Ізраїль одержав з боку президента Ніксона і державного секретаря Кіссінджера задоволення, що передав Американо-Єврейському атомовому реактору не мати ніякого негативного впливу на баланс сил на Близькому Сході, і що подібний атомовий реактор одержати від ЗСА також Ізраїль.

Єрусалим. — В рамках канського президента, коли він приїждив з аеропорту до відведеного для нього Готелью Давида в Єрусалимі. У своїх вступних словах президент Ніксон підкреслював кохальність вийти з ініціативою та використати всі способи у переговорах, щоб добитися тристороннього миру на Близькому Сході. Ізраїль одержав з боку президента Ніксона і державного секретаря Кіссінджера задоволення, що передав Американо-Єврейському атомовому реактору не мати ніякого негативного впливу на баланс сил на Близькому Сході, і що подібний атомовий реактор одержати від ЗСА також Ізраїль.

Запросили Папу Павла VI до ЗСА

Філадельфія. — Собор Американських Єпископів запросив Папу Павла VI відвідати ЗСА в 1976. Як відомо, в 1976 р. в місті Філадельфії відбудеться світовий Євхаристійський Конгресу, в якому візьмуть участь мільйони вірних з цілого світу, в якому також тисячі духовенства і монашеских чинів. Користуючись з цієї нагоди, декан американського єпископату митрополит філадельфійський

Філадельфія. — Собор Американських Єпископів запросив Папу Павла VI відвідати ЗСА в 1976. Як відомо, в 1976 р. в місті Філадельфії відбудеться світовий Євхаристійський Конгресу, в якому візьмуть участь мільйони вірних з цілого світу, в якому також тисячі духовенства і монашеских чинів. Користуючись з цієї нагоди, декан американського єпископату митрополит філадельфійський

Найвищий Суд рішатиме чи лава присяжних мала право назвати Президента "необвинуваченим співзмовником"

Вашингтон. — У суботу, 15-го червня, Найвищий Суд ЗСА повідомив, що на прохання адвокатів Вілного Дому розглядатиме питання, чи велика лава присяжних мала конституційне право у своєму "таємному звіті" назвати президента Р. Ніксона "необвинуваченим співзмовником" у спробі зазігати Ватергейтському аферу. В той самий час Найвищий Суд відкинув прохання адвокатів Вілного Дому та спеціального прокуратора Леона Яворського, щоб цей суд оприлюднив повну лаву "необвинувачених співзмовників", яка була поміщена в цьому "таємному звіті" лави присяжних. Найвищий Суд погодився оприлюднити тільки ту частину "таємного звіту", в якій лава назвала Президента "необвинуваченим співзмовником". Ця частина звіту вже раніше була опублікована в деяких газетах.

Рішачим розглянути питання конституційності кроку великої лави присяжних, Найвищий Суд заявив, що

розглядатиме цю справу разом із клопотанням прокуратора Яворського, який від Вілного Дому вимагає передачі 64-ох магнитофонних записів. Обидві сторони, тобто адвокати Вілного Дому і прокуратор Яворський мають до 21-го червня представити свої письмові доводи щодо питання чи лава присяжних мала право назвати Президента "необвинуваченим співзмовником", а до 1-го липня мають представити письмові доводи на доводи протилежні. Вже 8-го липня Найвищий Суд слухатиме усе аргументацію обох сторін. Рішення Найвищого Суду в цій справі може наразі розв'язати контроверсійне питання: чи може лава присяжних обвинувачувати Президента ЗСА ще перед його усуненням з посту Сенатом. Адвокати Вілного Дому твердять, що Президент ЗСА може бути обвинувачений тільки після того, як Палата Репрезентантів формально обвинувачить його, а Сенат, засідаючи як суд, рішати, що він провинився та усуне його з посту.

Ієрархія УПЦ В ЗСА ЗАКЛИКАЄ ДО УЧАСТІ В МАНІФЕСТАЦІЇ У ВАШИНГТОНІ ЦІЄ СУБОТИ

Бавид Врук. — Ієрархія Української Православної Церкви в ЗСА, яка з кінцем минулого тижня відбула свій Архієпископський Собор, проголосила окреме Архієпископське Послання, закликаючи духовенство і вірних цієї Церкви до участі у Всеукраїнській Маніфестації у Вашингтоні цієї суботи, 22-го червня, для відзначення

10-ліття відкриття пам'ятника Тарасові Шевченку в столиці Америки та різноманітні для протесту проти порушення людських прав окупаційних режимів, проголошення режимою в Україні. В Архієпископському Посланні, зверненому до Всесвітнього Духовенства і Покликаній Вірних Української Православної Церкви в ЗСА, дослівно сказано:

АРХІЄПІСКОПЬСЬКЕ ПОСЛАННЯ

Дорогі у Христі —
Всесвітні Отці та Брати і Сестри!
Минає 10 літ від незабутного дня, коли трудом і за цю жертву української світової національної спільноти в Америці було поставлено у Вашингтоні величезний пам'ятник нашому національному промові — Тарасові Шевченку. В той, повнезабутній день, вперше в історії людства, коли в Україні перед кріпачами поставили Володарів наших душ і сердець, прирванців водночас Ному віддати всі наші сили, труд і знання, щоб наблизити той день, коли й Україна наблизиться свого Вашингтона з новим і праведним законом.

Разом з присутніми на відкритті пам'ятника, прервечення зложили сотні тисяч наших братів і сестер, що їх доля розселила на безкрайні простори чужої-американської континенту. Свідками цієї гуманітарної урочистості були наші американські співгромадяни без різниці рас і національної приналежності. Цю урочистість вшанував своєю присутністю великодушний громадянин Америки і герой національної боротьби з лодовенськими фашистами, колишній президент ЗСА Д. Д. Айзенгауер. І, нарешті, цей незабутний день знайшовся в аналах історії Єдиних Штатів Америки та в державних астах найвищої установчої установи цієї країни, Конгресу.

Щоб оновити в нашій пам'яті відносно подію та подати її початковий зміст наступним поколінням, ми знову ставимо в суботу 22 червня цього року могутню лаву перед постаттю Т. Шевченка у Вашингтоні, щоб знову перед нами, щоб повторити прервечення з перед 10 років і прервечати до цього наших дітей і внуки, щоб і вони приклали в своє серце владу Шевченка:

Свою Україну любіть,
Любіть її во всім віку,
В останню тяжкую годину
За неї Господа моліть!

Боже Провидіння справляло, що 10-ліття поставлення пам'ятника у Вашингтоні збігається з найкращим в історії України дніми. Зойки і благання незліченних українських страждальців, що їх заборонено до московських в'язниць, концтаборів і психікарень-тюрм, дують сьогодні з такою напругою, що владу анексії волю не тільки найближчої людини, але й всієї нашої нації. На це й розраховує ненажерливі Москва та робить усе, що доступне тільки поневолювачу, щоб притупити зір, заткати вуха і знерухомити всю нервову систему своєї жертви.

Та, теж саме Боже Провидіння, випробовуючи українську націю, послав їй велетнів духа. В володарів асесійного Слова, отого Слова, що дух оновлює, відриває серця в подум'я обертая і знеухвалює обмане. Першим Божим Посланцем був Тарас Шевченко, а за ним приходять все нові й нові. Велони прервечення прити шлях терпіння і катування, проте — всі вони безперечно крокують вперед і ведуть з собою українську людину до найвищої мети, до немислимого й залюбленого Іхним Первовичем:

Встане Україна,
І розвіє йому неволі,
Світ правди засвітить,
І помолиться на волі
Невольні діти!

Світ бачить, а ми знаємо, що посланці Бом, мужики й страждальники України, вивели вже українську націю поза найтяжчий пшмет шляху, що веде до цієї країни і спільної освіченої мети. Підмо ж і ми за їхніх помічником і наказом, йдмо в якнайтіснішому об'єднанні і любові та єдиним устами молимо Всесвітнього Господа, щоб він звільнив найкращих синів і дочок нашої нації від мук і страждань та обдарував їх скороченням страданого шляху до Українського Величчя!

Благодать Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога Отця і спільність Святого Духа нехай повеселиться перебувають з усіма нами!

З любов'ю у Христі!

† Митрополит МСТИСЛАВ

† Архієпископ МАРКО † Єпископ КОНСТАНТИН
Осели Св. Ап. Андрія,
червень 1974 р. В.

3.3 МІЛІАРДИ ДОЛАРІВ ДЛЯ НАСА

Вашингтон. — Конгрес ЗСА схвалив і переслав для підпису президентом Ніксоном окрему постанову, яка утворює теперішній Уряд видати 3.3 мільярда доларів на дослідні космічні простори. Керівництво космічних досліджень (НАСА) з своєю запропонованою бюджету передбачало витрати в сумі 5 мільярдів доларів.

Відбулося засідання управи НТШ в ЗСА

Нью-Йорк. У вчорашній день, 14 червня, тут відбувся пленум управи Наукового Товариства ім. Шевченка, на якому голова, проф. Осип Андрушів, члени президії та головні комісії і директори секцій поінформували про поточну діяльність. Науковий секретар проф. д-р Чирковський поінформував про запропоновані нові видання. Окремо обговорено справу видання великої історії України — Русі Михайла Грушевського в перекладі на англійську мову, у зв'язку з чим, що спільною гіпотезою задоволення на домі НТШ в Нью-Йорку, заплянувано до 28 жовтня імпрезу "опалення моргелю". Одночасно заплановано перекладати у повне користування Товариством усього будинку, що уможливило краді, й ефективнішу організацію наукової, архівної — бібліотечної та адміністративної діяльності. У зв'язку з появою в деяких українських

газетах статтей на білоруські теми, в яких автори виявили нерозуміння білоруської проблеми, а навіть ставили під сумнів існування білоруської нації як такої, пленум управи НТШ ствердив, що того роду статті в українській пресі є не тільки помилковими, а й шкідливими і що ніхто не може оспорювати національну окремішність білорусів, які, подібно як всі народи Східної Європи, змагаються за свою політичну незалежність і державну суверенність. Пленум ухвалив пропозицію найменувати діїсними членами, з огляду кореспондентів НТШ таких членів: д-ра Петра Грицика, д-ра Петра Одарченка, д-ра Юрія В. Луцишина та Миколу Остап'яка. У звичайні члени НТШ прийнято: д-ра Андрія Штуту, м-ра Павла Залітського, д-р Ірину Падок, а у члени-прихильники Анастасію Соколовську. В нарадах взяло участь 17 членів управи.

26 громад заповіли зорганізувати прїзд на маніфестацію у Вашингтоні

Нью-Йорк. — Канцелярія УККА одержала повідомлення від управ Відділів УККА з 26 громад, члени яких планують зорганізувати свій прїзд до Вашингтону на маніфестацію 22 червня. На першому місці є Філадельфія, звідки поїде 10 автобусів, звідки Нью-Йорк — 7, Ньюарк — 3, по 2 — Чикаго, Детройт, Рочестер, Вовфалд, Олбані, Пасейк, Бріджпорт, Гарфторд, по 1 — Спрингфілд, Елмгайр, Вінгетон, Вілмантік, Нью Гейвен, Геймстед, Джерзі Сіті, Картерет, Трентон, Балтимор, Честер, Клівленд, Сомервіл, Нью Брансвік. Незалежно від того, на маніфестацію виїжджають з окремих місцевостей особовими автомобілями та залізницями.

Головний Комітет в справі підготовки маніфестації у співпраці з управою Відділу

УККА у Вашингтоні подав про зарезервування приміщення у готелях для всіх цих, які плануватимуть у Вашингтоні переночувати. Приміщення є у таких готелях: Ambassador Hotel, 1412 St. N.W., Mid-Town Motor Inn, 1201 K St. N.W., Dupont Hotel, Dupont and Connecticut St., Woodner Hotel, 3636 16 St. N.W.

Союз Українок Америки, 78 Відділ, займається забезпеченням учасників найкращими харчами та напінками у залі біля площі, де є пам'ятник Т. Шевченка.

В суботу 15 червня відбулася зустріч представників Ділового Комітету, інж. М. Семанішина та м-р І. Базарка з членами управи Відділу УККА у Вашингтоні під проводом д-ра С. Куриласа. На нараді обговорено справу, пов'язану з маніфестацією.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

ні, будуть великі таринницькі фарми, але годувати худобу нічим. І це ж факт, що на українському чорноземі війни подають своїх ягнят...

Як кінодраматург, С. Лобас, часто подорожував по Україні, бував у багатьох селах, відвідував колгоспи, підготував матеріали для майбутніх кінофільмів про українське село.

Під час однієї з таких подорожей на Кіровоградщину, яка вважається „зерновим басейном“ України, він довівся про ту катастрофу, яка через кілька років очікує всіх басейн. Мова тут про цілковиту руйну сільськогосподарського реманенту: тракторів, комбайнів, сівалок, транспорту й іншого, що обслуговує колгоспне сільське господарство. Від 1945 року всю цю техніку не поповнювано новою продукцією, а лише відремонтовано. У висліді все прийшло до повної руйни.

На кого ж працює совєтська індустрія?

А відповіди дуже проста. ЦК КПРС постачає зброєю Північний В'єтнам, Єгипет, Сирію, Кубу, а зовсім недавно ще й Чиле, та озброює в цілому світі комуністичні банди. Ось на це й працює індустрія СССР.

І все це коштом... поту крові українського, й інших поневолених Московію народів.

Із іронією С. Лобас розвідав про совєтську пропаганду щодо безбачивості медичної опіки громадян СССР та здобуття військової. Все це, каже він, чинить брехня.

Щодо лікарської опіки, вона так низько поставлена, а лікарський персонал настільки байдужий до винання своїх обов'язків, що не подає жадних надій хворому вийти живцем із лікарні. Знає він, що справу з йогоного досвіду в Києві, столиці з. зв. УССР, де його родина мати, а друга невідомі обидві померли від тифу. Бувало, каже С. Лобас, що до хворих по три дні хто не підходив.

Вступити сьогодні до цього усього закладу в Україні не легка справа, але хочу сказати тут, каже Лобас, про те, що більшість тих, що їм такі закладяться, скінчать життя з якого хворими людьми, без постійне недожіння...

(Продовження буде)

Любо Колесняк
„КОБЗАРСЬКИЙ ЛИСТОК“

Дві бандуристські середньої школи, Оксана Куровицька і Дарія Лещук, які здобули золоті медалі на конкурсі католицької школи у Нью-Йорку.

Зовсім ясно, що на еміграції, під яким це не було б адекватом, не може проходити творчість у такій буйній емілі, у такому веселощатному зриві, як звичайно це буває на батьківщині. Там вона розвивається органічно, природно — існує величезна сукупність людей одного національного кореня, талантів, енергії, навіть при наявності не надто багатих матеріальних ресурсів.

А тут, воярді з провідними роками, виростають покоління, і поза деякими збірниками, більшими сукупностями населення — люди розпорошені, у них різні розуміння речей, різні життєві стандарти, у них погоня за матеріальним добром, а з цим перешкоджає працювати.

І тому тут кожен починає, який у своїй основі впливає на шляхетні міркування дає свій спільний багатство культури, продовжити й утримувати національне буття, заслугу принаймає, щоб звернути на нього увагу, а то й підтримати, цим же самим скріплюючи базу його існування.

Керуючись цими думками треба віддати належне „тристоріковому „Кобзарському Листку“, який випускає у лютому ч.р. Досі випускав сім чисел цієї газети. Та „Кобзарський Листок“ не народився сам по собі, ініціатива його виходу в світ пов'язана з людьми, що заснували тому рік в Нью-Йорку Школу гри на кобзі бандури під керівництвом о. Сергія Кіндзерявіча Пастухова, з адміністрацією Миколи Чорного, при хорі „Думка“. У ній тепер навчається сотня учнів у чотирьох класах. В основному, програма навчання по класах складена відповідно до віку учнів. У найстаршій класі завдяки знаменитому вивченню інструменту, учні сьогодні вже гідно працюють над тим, щоб здобути вершини майстерності і шліфу. Відділ цієї школи, що є в Джемейті (з якого зродилася ця школа) може нині виказатися декількома заважаними бандуристами — вони водночас є учителями бандуристам в Нью-Йорку і професійним вишколом і знанням. Навчаючись у цій школі, молодь не тільки механічно засвоює собі гри на бандурі, але ближче пов'язується з українською культурою, і більше її розуміє. Там, згідно з кобзарською традицією, навчання перетворюється у кузню характеру національного усвідомлення, вона вишліфовує характер, співзвучний з українським світоглядом. Оце є Сергій Кіндзерявіч — Пастухів зредувався матеріал, щоб видати модерний добрий двомовний підручник гри на бандурі. Іде життя, безперервна праця, без уваги на перешкоди щоденним обов'язками і роботою.

Видавання „Кобзарського листа“ підіймає зреагувати опіку Школи гри на бандурі Микола Чорний. По

Зелені Свята на оселі „Верховини“

Від довгого часу, кожного року так і цього, українські кобзарі віддали честь і спом'янули українських героїв за волю України біля символічної могили на оселі „Верховини“. Зеленосвятотичні святкування розпочато Службою Божою в церкві св. Володимира. Пресвященний Владика Кир Йосиф Шмодко разом з українськими православними і католицькими священиками відправив спільну панахиду за поляглих українських героїв. Хористи „Молодої Думки“ склали на могилу сплетений з пільних цвітів вінок, а кобзарі склали від себе довготривалий — залізний вінок. Промову англійською мовою вголосив, відомий серед нашої громади, голова кобзарських організацій, активний старшина нью-йоркської поліції Григорій Полі, а по-українськи, наважуючи до сучасних подій на Україні сказав голова Українського Робітничого Союзу п. Олексин. У похід кобзарів брали участь пластунів барабанна оркестра. Після цього відбувся спільний бенкет, під час якого господарі бенкету й запрошені гості виступали з промовами. До зеленосвятотичних святкувань належав концерт, в якому брали участь „Молода Думка“, молоді бандуристи, солісти і декламатори.

Під час концерту, що розпочався о год. 4-й по обіді, зала була заповнена публікою. Проф. Ігор Соневицький від хору „Думки“ привітав присутніх і передав керування програмою концерту Богданові Відякові, опікунові „Молодої Думки“. Із кожним виступом „Молода Думка“ (вісімдесят дітей) щораз до більше займало належне місце в культурному житті громади.

Організаторам „Молодої Думки“, яким є старша „Думка“, а зокрема диригентці Ярі Кекіш належить признання, бо вони разом зуміли з дитини створити організовано-діючу хорову одиницю.

Молода Думка під диригентування Ярі Кекіш і фортепіаново супроводі Оксана Куйбіда виконала на початку концерту три пісні: „Весняний вальс“, „Мрії“ А. Коса-Анатольського й „Дорога нас кличе“ — Я. Яворенка, а на закінчення концерту дві пісні: „Пісня юнаків“ — Ю. Романовської і „Рідна школа“ — В. Костенка. Ці пісні рідко, а деякі зовсім не виконувало тут

на еміграції. Всі пісні змістово, тематично й мелодійно давали підбаво для молодого хору. Вони з уст „Молодої Думки“ звучали, як пробудження весни.

Цю оригінальність та підбір пісень слід завдячувати Ярі Кекіш, яка не любить повторювати відомого й стандартного, тому все шукає за чимось новим і гарним. Виконання „Молодої Думки“ було гарне. Диригентка до кожної пісні дала глибоко-образну інтерпретацію, що не легко з дітьми зробити.

Молодий соліст, що недавно дебютував у Карнегі Голл Степан Шафаровський виконав три пісні: „Як давно“ — Г. Кітасого, „Ой кум, до куми“ — обробка Я. Степанового і „Взяв би я бандуру“ обр. В. Косенка при аккомпаніменті проф. Ігора Соневицького, якого У. С. Шафаровського гарно забавляла і сила голосу.

Бандуристи „Думки“ школи о. С. Кіндзерявіча-Пастухова у складі одинадцяти осіб виконали грою на бандурі кілька пісень. Опікував бандуристів п. Чорний перед вступом павважив, щоб їх виконання не брало дуже критично, бо вони тільки що зробили перші кроки в гри на бандурі. Але виконавці гарно вив'язалися з свого завдання, за що їх аудиторія нагородила гарячими оплесками. Крім цього три бандуристи виконали дві пісні при рівночасних заспівах.

Ольга Шафаровська зі Студії мистецького слова Ліди Крушельницької виконала довшу рецитацию: „На перехресті“ Олександра Кобця.

Довголітня солістка хору „Думка“ Олена Зам'ята (сопрано) виконала: „Солов'їний романс“, „Ой ти дівчино з горіха-зерня“ — А. Коса-Анатольського та „Гандзя“ обробка М. Лисенка при аккомпаніменті проф. І. Соневицького.

Під час зеленосвятотичних святкувань і концерту була кореспонденція з місцевої преси.

На закінчення, керуючий концертом В. Відякові, що з 8 червня ч.р. починаючи кожної суботи буде п'ятнадцятка передача по радіо українською мовою з Порт Джервіс і триматиме до кінця вакаційного сезону. Після концерту над озером „Верховини“, відбулася спільна ватра для „Молодої Думки“ і старших.

М. Галіє

Літературний вечір Ганни Чернів

Дня 27-го квітня ч.р. заходив Головної Управи Українського Золотого Хреста, відбувся літературний вечір письменниці Ганни Чернів. Нагода була надзвичайна, бо саме тепер УЗХ випускає у світ збірку гуморесок заглавною письменниці під загальною „Хитра Магістра“.

По полудні чепурна зала Інтернаціонального Інституту заповнилася добірно публікою. До головного стола, п-і Марія Кайтковська попросила поетесу Ганну Чернів, п-і Марусю Бек та літературознавця п-і Марію Гарасевич. Вечір відкрила п-і Марія Кайтковська привітанням усіх присутніх та сказала кілька теплих слів про письменницю, яка є активною членкою УЗХ. З черги п-і Оніскавіч зачитала писемничку чудовим корсажем, що за американським звичаєм є відзнакою пошани. При цьому п-і Маруся Бек вручила другу літературну нагороду для письменниці, якої фундаторкою є сама Маруся Бек.

Слово про поетесу прочитала Марія Гарасевич. Вона вгледілася в твори поетеси і знайшла в них багато сонця і життєвої мудрости. Марія Гарасевич, як при інших нагодах, так і тим разом дала дуже докладну і професійну оцінку творчості поетеси, яка повністю дійшла до всіх присутніх. Слїдувало читання творів поетеси. Вірш „Екзотика“ прочитала п-і Перел. Оксана Балтарович, яка теж гарною мовою прочитала гумореску „Іспектор Мокрина“. Вдруге п-і Перел прочитала гумореску „Як назвати ту дитину“ та п-і Давіда Глушенко прочитала гумореску „Злюди“, про яку потім мені сказала, що це були її власні переживання, коли її обирали вперше, при цьому додала: „але як обирали в друге, то вже мені не хотілося писати жадної гуморески“.

Присутні з пристрастю насолоджувалися легким літературним жанром та ще довго гуторили між собою за скляною чашою, що приготували для них п-і Марія Кайтковська та п-і Маруся Бек. Книжка „Хитра Магістра“ видимо зацікавила публіку, бо зараз продало 35 книжок, до дорівня 5.00 за примірник очевидно з власноручним підписом авторки. По дорозі додому я роздумувала, як би то було добре, якщо б наша організація УЗХ могла випустити у світ бодай одну книжку на рік української письменниці і тим збагачувати українську духовість.

Валентина Мухомиска

Д-р Лука Луїс:
ІВАН ФРАНКО
— ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ
Ціна: \$6.00
Замовляти:
СВОБОДА
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Поклін Кобзареві

В неділю 7-го квітня, о год. 4-й по полудні відбулося свято Тараса Шевченка в школі Українознавства в Нью-Йорку, в залі Визвольного Фронту при 10-й вулиці.

Імпредзі, як твердять великі педагоги, є одним з найголовніших виховних складників у плеяді молодого покоління, тому, як і в минулих роках так і цього року, всі 12 клас старанно приготувалися під керівництвом своїх учителів-виховників, щоб якнайкраще виконати доручену точку, яка мала бути складовою частиною святочної програми. За цілість програми, взяла на себе відповідальність вчителька молодших класів Анна Лавро.

Коротким вступним словом, привітавши присутніх, свято відкрила директорка школи проф. П. Андрієвська-Данчук і попросила присутніх започаткувати свято відспіванням разом з учнями, „Заповіту“ Т. Шевченка перекладом даліше ведення програми учительці Анні Лавро.

Першою точкою була інсценізація „Тополя“, яку старанно приготували учні старших класів (9-12), особливо вирізнялися учениця 12-ї класи, Іра Даниліч, із доброю дисцією і грою („Тополя“).

Реферат про життя і творчість Тараса Шевченка опрацював і гарно відчитав учень 12-ї класи Андрій Іртаківський. Цією рецитацией дуже гарно виконали поему „Перебендя“ Т. Шевченка, з 11-ї кл.: Марія Походай, Анна Виноградник, Зоя Муха — уривки з поеми „Сон“.

Свято закінчено відспіванням молитви „Боже Великий“.

Голова Осередку СУМА К. Василь, подякував присутнім за численну участь, всім вчителям за співпрацю, а вчительці Анні Лавро за гарно приготувану програму, а також чинним учням, що старалися навчитися і гарно виконали доручені їм точки.

П. А. Данчук

Українська громада у Тьні-Сіті рік-річно відзначає Травневі Святкування. І цього року в неділю 2-го червня, урочистою академією відзначено Поляглих Герців за волю України. У цей день у наших українських церквах відбувалися панахиди. В жалобі українська громада низько клонить голову перед провідними постами нашого народу Головною Отаманом С. Петлюрою, полк. С. Ковалем, полк. А. Мельником, О. Ольжичем, С. Бандерою, ген. Т. Чупринкою та іншими синами та дочками нашого народу, які в похід до здобуття волі посвятили своє життя.

Цьогорічні святкування навіязано до подій, які відбуваються у краю. Сьогодні там продовжується боротьба за „буття або не бути“. Ворот впровадження методів намагається зламати дух народу та фізично знищити передових його борців.

Академію почато американським гимном, який відіграла на фортепіані Ірина Михайлівна. Вступне слово вголосив Євген Писарський секретар станції СВУР, навіязуючи до історичних подій, на яких виховувалися носії визвольних ідей, які підготували наріз до боротьби за визволення. Діти Рідної Школи, Н. Каркоць та Лея Правдик при декламації Олі Каркоць „Воріж на українську“ склали квіти на символічну могилу. Реферат вголосила Рома Лісович, СУСМ. Наша громада мала можливість почути від молодого студента переклад революційної боротьби в аспекті політичних умов, не сприяючих українській визвольній справі. Не відчувалось з її доповіді сантименту до поодиноких провідних постатей, а навпаки, аналізуючи події, вона відзначила заслуги всіх тих, які вклилися в русло української революції і які змагалися за визволення свого народу. Романа на тім не зупинилась, бо другу половину своєї доповіді вона присвятила постаті і подіям, які відбуваються сьогодні в Україні.

Черговою точкою була де-

Панас Феденко:
МИНУЛО
ЗІМОВИЙ ПОХІД АРМІ
УНР. 1919-20
Ціна: \$1.70
Замовляти:
СВОБОДА
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Книжки до набуття:

Д-р Михайло Данилюк: На медичні теми — Лікарський Асортимент	\$10.00
Д-р Михайло Данилюк: Повстанський записник	2.25
Д-р Лука Луїс: Василь Стефаник — співець української землі	10.00
Д-р Лука Луїс: Іван Франко — борець за національну і соціальну справедливість	5.40
Д-р Лука Луїс: Тарас Шевченко — співець української слави і волі	1.50
Д-р Лука Луїс: Марія Пашкевич — Біографія і характеристика творчості з додатком усіх оригінальних творів	1.20
Д-р Лука Луїс: Ольга Кобилянська. В сторіччя її народилася	.60
Д-р Лука Луїс: Іван Франко — життя і творчість	.60
Іван Керницький-ПЕЕР: Будів і неділі	\$ 5.00
Іванна Савицька: З п'ятидесяти лету — Образки сучасного — Дружні усмішки — Репортажі	5.00
Антін Драган: Лука Мишута	10.00
М. Сосновський: Дмитро Донцов — політичний портрет	12.00
Шевченкові думи і пісні — Shevchenko's Thoughts and Lyrics	.80
Володимир Кедровський: Обрис минулого — А. Драган: Український Народний Союз у минулому і сучасному	1.50
Іван Смілюк: У зеленому Підгір'ї — повість	.60
Остан Тарнавський: Брат Братів. Книга про ЗУАЛДК	\$7.00
М. Прокопів: З Горішнього на світ широкий	3.00
Панас Феденко: Минуло півстоліття. Зимовий похід Армії УНР 1919-20	1.50
Авремій Шпирін: У совєтській катівні	1.50
Федір Дудко: Моя молодість	1.50
Данилюк Р.: Артилерія Бригади ОС в боротьбі за Київський Золотий Ворота	2.00
За волю України. Історичний Альманах УСС	10.00
Кобець О.: Записки полководця	2.00
Ліва Ю.: Призначення України	1.00
Наш Листів	1.00
Пастернак М.: Українська жіноча у хореографії	2.50
Прокопів: П'ятдесят шість років на Україні	.80
Ріпський Ст.: Українське Січне Опріщення	3.00
Віслюк: Спогади джарел до історії УСС	1.00
Смілюк: Спогади Богданів	1.00
Яковлів В.: Довір Богдана Хмельницького	1.00
І. Сосновський: Артем Веделі і його музична спадщина	3.00
Микола Палій: Етюдери — Калітати	1.00
О. Яковлів: Етюдери — А те, що минуло...	2.50
Костюк Т.: Етюдери — А те, що минуло...	8.00
О. Яковлів: Мала Мугучка Етюдери	8.50
Удовиченко А.: Третя Запальна Діагональ. Рік 1919.	7.00
Керпін Л.: Паралелі в історії України	3.00
Городишський Орест: Ген. Турчин — Особистий приятель през. Липинського	1.00
Лозинський, др. Михайло: Галичина в рр. 1919 і 1920	5.00
Україна — Енциклопедія для молоді	15.00
З. Терлецька: Українські отари	7.00
Олесь Баїш: Дві осері	3.00
Ярослав Гриневич: Доля України на митарствах	2.00
Українські юристи під судом КІВ	2.00
Іван Дзюба: Інтернаціоналізм чи русифікація	4.80
Володимир Галай: Батерія Смерті	5.00
Зоя Муха: Пріра. Роман	4.00
Марта Тарнавська: Хмалю Ілюзію	2.00
Д-р К. Пашкевич: Від Дерзави до Комітету	3.75
Д-р К. Пашкевич: Від Комітету до Державного Центру	6.00
Роман Кутницький: Скорона. Ілюстрації Едварда Козака	3.50
Лесь Лисак: Терпіння пахоті	5.00
Котляревський: Збірка молодечої творчості	3.50
А. Глібів: Вайки	2.25
Микола Палій: Угорчак: Чарівний діамант	2.50
Д-р Ю. Кіришський: Нарис історії української літератури	5.00
Іван Керницький: Переліт птахів	1.50
Василь Волосинський: Листо про Рогатин і про Рогатинський Приватний Український Гимназію	2.00
Леонід Полтава: Валентина. Збірка поезій, драматична	1.50
Докля Гумана: Родючий альбом	6.00
Олена Васильєва: Коли орбіти зхрещуються	6.00
Юнактя в обороні Рідної Землі	2.00
В. Витвицький: Гайворонський — Життя і творчість	3.00
Василь Софронів-Левинський: Липинська округа	6.00
Алла Косовська: Пам'ять (Поезія)	1.00
Михайло Влох: Випуски — Звенигород — Утіла та домальді села	15.00
о. Ізидор Соколюк: Визвольна боротьба Західно-Українських Земель у 1918-23 р.р.	3.00
Максимчук, д-р Іван: Нарис історії роду Петрушевичів	4.00
Міра Гармаш: Марія Лойза	3.00
Міра Гармаш: Віднайдені роки (поезія)	1.75
Міра Гармаш: Райдуть в шість (поезія)	2.25
Володимир Попович: Під українським небом (спогади)	8.50
Кіришський Юрій: Шістьдесятити років	15.00
Олександр Врик: Терністий шлях Українського Уряду (1918-1921)	4.00
Володимир Лещук: Під ялику	1.50
Лесь Харлаш: Далекий і близький — вірші	3.50
Яр Славутич: Трофеї (1938-1963)	4.00
Український виступ — випуск VI — Самвидав	\$ 6.00
Широке море України. Документи самвидаву з України. Документи VII	7.50
Мілена Рудницька: Невидані стигмати	15.00
Алла Косовська: Діалог першої	1.00
В. Софронів-Левинський: Юний скоморох, п'єса для молоді	6.00
Наталія Полонська-Василенко: Історія України. І том (до половини XVII сторіччя)	15.00
Валентин Смілюк: Останні часи — спогади Іван Сміт: Українсько-Японські взаємини в рр. 1903-1945	3.00
Р. Володимир: Пам'яті серця	2.50
Д-р Семен Демидчук: Історична громадська праця	0.75
О. Косовська: Біографія українки, анг. мовою	.75
Едвард І. Ц. ван Гогген: Моя зустріч з УІА	0.70
Петро Мірчук: Степан Бандера	2.00
Петро Мірчук: Микола Міхновський	1.50
Анатоль Юричак: Камідаде падає сам. Оповідання й фейлетони	\$ 4.00
М. Понеділок: Ритуальна моя душа — повість	8.00
Едвард Косак: Гринь Зоула	8.00
А. Шпирін: Четвертий вірш	7.95
Людмила Коваленко: Тиха вода	6.00
І. М. Nowotwsky: Bukovinian Ukrainians — A Historical Background and their Self-Determination in 1918	5.00
Роза Смерчинська-Шульова: Основна музичного мистецтва. Теорія й історія	8.00
Іван Овечко: Вибрані статті	3.00
Іван Овечко: Чехов і Україна	6.00
Іван Франко: Твори, 20 томів	\$80.00
Василь Чаплинко:	
Паніквіч — Історично-обов'язкова повість	3.00
Сірага безсмертні — оповідання, п'єски	3.00
Зоя та інші оповідання	1.50
Чорноморці — або Косовий Харко з усім товариством — Історичний роман	3.00
Українська літературна мова (XVII ст.-1917)	6.00
Драматичні твори — збірка п'єс	6.00
Листо про мову — збірка статей	1.00
Нові знахідки до етимології слів та ін.	2.00
Муза та інші оповідання	.75
У нетрах Конет-Дару — повість	1.00
Мова „Слова о полку Ігореві“	.75
Англійські мови — ключ до тлумачення нашого субкультуру	2.00
Уводили до мовознавства	.75
Загальні Перемітла — повість	3.00
Гала Ієско — віршована бувальщина	.75
Проніжні сили. Українське письменство під комуністичним режимом (1920-1933)	2.00
Валентин Терлецький: П'ять чекани або Пощитовні Переказки. До грошової пошти долучили 14 центів копій переказки від 1 книжки і 5% ставного податку з Нью-Джерсі.	2.00

СВОБОДА
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

НЕ ВІРІТЬСЯ...

Ми вже багато до того звикли в Америці. Звикли до несправжніх витів з солодкими умішками, до заплонуваних очей і затіканих вух, щоб нас десь не притягли як свідка, до консервованого сміху в телевізійній програмі... Вже й самі ми починаємо консервовано сміятися з того, що зовсім не смішне, а радше дуже сумне.

Часом дивинися на телевізійну виставу, і стає дивно: як може актор, що йому платять тисячі за півгодинний або й кількахвилинний виступ, так ніхто не грати чи співати, а часто ще й збиватися та помилитися? А навколо нього ще й суфлери, режисери, підказувачі й "телеприміти"... У театрі те саме. Вувають вистави добрі, але — чистіше — штучність, низький мистецький рівень як самої п'єси, так і її виконання. Але ми до цього вже звикли; і воно нам здається гарним. А як же, як там сама. Етюд Мерман грає!!

А от до чого ми звикли — так це оцінити належно героїчні зусилля наших професійно-аматорських театрів і ансамблів. Вони до нас приїжджають, актрисі автобусами, не спавши ніч, а по закінченні вистави знову сідають в автобус і також вночі вертаються додому в інше місто, а то й закордон, в Індіану, щоб виступити на виставі. А ми, отримавши від заохочення виявленого спонсорства під час вистави, вже починаємо пухляти недоліків і критикувати: "Та вони й те не так, і се не так, а в б'є інакше це показав... В тім то й біда, що багато хто, "показав би", та мало хто може показати без "би".

У суботу 17-го травня до Чикаго заїзав "на гастролі" Торонтоський драматичний ансамбль "Заграва" із п'єсою Івана Франка "Украдене щасття". П'єса не нова, ситуації вже далекі від нас психологічно, хоч і не так далекі, як, наприклад, Шевченкова "Катерина". Подумайте самі: як зрозуміти модерній людині, що ж тут такого, що в дівчині народилася нещаслива дитина? І що то за батьки, що за це вигнали її з хати? От так і з "Украденим щасттям": як можна змусити когось одружитися з нелюбом?!! А якщо так вже сталося, чому не можна його покинути й з'єднати з віднайденим коханцем?

Режисер Юрій Бельський і колектив ансамблю зробили все можливе й неможливе, щоб сучасний глядач, навіть тут народжений підліток, як колізії зрозуміли. Вже те, що в "трагічних" і патетичних місцях п'єси, також і в сцені смерті Михайла Гурмана, ніхто не сміявся, показує, що ідея була переведена вірно, як вміло. А хто ж би то сміявся, — може мене спитати читач. Багато хто. Так нас навчила телевізія, що як когось залує, "пай" в обличчя, або як людина конає, то це дуже смішно.

Із модерної техніки поставили п'єсу режисер Бельський узяв крапки риси — узагалом у деталі, уникаючи непотрібних деталей (втім заслухав також декоратора Сметелініна й костюмера Марії Левницької), уникаючи патосу та мелодраматизму, скупість в жестах. Актори не дивлячись на те, що вони дають кілька вистав кожної п'єси, а не сотки, як американські колективи, дуже добре знали свої ролі. Ніде не було видно намагання "пригадати" свої репліки; вся увага була зосереджена на значенні слів та їх емоційності. Найкраще грав, мабуть, Михайло Лялька (роля Михайла Задорного). Він представив свого героя цілком симпатичним, сердечним, лагідним, по-своєму розумним, але, разом з тим, негідним такої гарної, сильною й пристрасною жінки, як Анна. Ніна Теліжнін, почавши п'єсу трохи нерішучо, швидко опанувала свою роль. Анна й грала її чим далі то більше, просто чудово. Тарас Парченко фізично й емоційно цілком відтворює образ "шавдра" Михайла Гурмана: усвідомлення, що Анна належить йому, бо це від них вороги підступно укралі щасття, і разом з тим — співчуття до покірливого доленого бідолахи Миколи Кінше-

ву сцену "умирання" від руки Мик. Парченко виконав блискуче. Тут мимовіть напрошується порівняння із загальною виставою опери "Анна Ярославна", де, через брак доброго режисера, сцена замаху на життя короля була виконана так трагікомічно й незграбно, що з того можна було тільки сміятися.

Треба відзначити також і гру Насті, сусідки Задорних (Марія Левницька). Вона створила правдивий образ кумасі-кокетки, що без злості любить і політикувати. Але якщо й про те сказала, вона ніколи б не призналась, що до того задана. Роль Насті дуже важлива, бо вона ніби зв'язковий між усіма головними подіями й ситуаціями, пояснює їх глядачеві кількома вдалими репліками (а це вже заслуга Івана Франка).

За нами сиділи в залі колишні "дипісти", люди не такі вже далекі від ситуації, змальованих у п'єсі. Але вони багато чого забули. Їх, наприклад, обурювало, що на сцені йли з однієї миски дерев'яними ложками, що декоративні хати були такі білі, закурени, що люди були видатні до чого убого. Забули, що "дипісти" табори, і не гадували їм новачки "гипістські" притони, де ще й не такі примітивні умови побачити і де, може, й їхні діти побували... Або якщо вони подивилися на життя бідних людей в Теннесі чи Кентакі...

Кілька маленьких недотачень завважила й я. Танцюристи, наприклад, чудово танцювали перед кормою, і танець був уміру довгий, та ще й перерваний повоєю, надарма з Анною, але дуже вже "професійно" танцювали. Видно було, що то не звичайні сільські хлопці й дівчата. Але як можна було запропонувати нашим танцюристам "знизити" свій мистецький рівень? Вони старались танцювати якнайкраще, і, вкотре, глядачам вони були дуже доподобні.

В одній місці, виходячи з хати, сусіда Микола, Олександра Бабич, відчиняє двері перед своєю жінкою й пропонує її наперед, так, як це робить у цивілізованих західних суспільствах. За часів Франка на селі цього не робили (тоді пер також, з нагоди рівноправ'я жінок з чоловіками, цей гарний звичай виходить з ужитку).

Коли відчиняються двері, починається записаний на стрічці режисерський і собака гавкає. Часом у п'єсі ці звуки було чути ще за час відчинення дверей.

Але це — малі подробиці, що не зменшували вартість вистави. Не віряться, як можуть актори в таких несприятливих умовах, як брак часу, брак матеріальних умов, брак приміщення і брак акторів, добитися такої мистецької висоти. Відповідь на це одна: велика здібність талановитих акторів і тяжка, напружена праця над своїм репертуаром. Не дивлячись на те, що колектив має мінімальні можливості аматорського ансамблю, він дає професійні вистави, і за це їм належить велика вдячність — усім, від головних акторів до "другорядних". Існує слово в латині, бо жадна ролі не є другорядною. Саме "другорядна" ролі може підняти або провалити виставу, а в "Украденим щасттям" всі працювали, як міцно злитовані колектив, також і молоді, що виконали свої ролі цілком й сумлінно (Юрій Синишин, Леся Шліхта, Марко Левницький, Юрій Ясків, Оля Лозинська, Слава Шелешинська та інші).

У програмі п'єси подано коротко, але ясно, зміст кожної дії. Це дуже добре, і мало коли таку ласку нам роблять, а як роблять, то перекладають зміст дуже незграбно, а то й комічно. Зміст "Украденого щасття" написаво доброю мовою, хіба тільки можна зауважити, що переклад, дотримавши згідно з значенням проміжком часу, визначений "мін." (хвилиною), тоді як ми маємо краще слово — "хвилину"; термін "мінута" живиться для виміру кутів і колових ступенів.

Анна Черняк

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСОЮЗУ!

3 наукових конференцій УВАН

23-го березня ц. р. на науковому засіданні УВАН, відбулася доповідь доктора Юрія Шумовського, проф. Лонгвудського університету в Нью-Йорку, на тему: "Археологічні багатства Західної Африки і наукові дослідження доповіді".

Засідання відкрив науковий секретар Академії проф. Василь Омеленченко, поінформовавши про наукову діяльність проф. д-ра Юрія Шумовського і про значення його праць.

Доповідь з'являється читаннями фотографій, виставкою картин, фотографій, карт з археологічних розкопок в Африці, переведених доповіддю, висвітлюючи найважливіші події й ситуації, пояснює їх глядачеві кількома вдалими репліками (а це вже заслуга Івана Франка).

За нами сиділи в залі колишні "дипісти", люди не такі вже далекі від ситуації, змальованих у п'єсі. Але вони багато чого забули. Їх, наприклад, обурювало, що на сцені йли з однієї миски дерев'яними ложками, що декоративні хати були такі білі, закурени, що люди були видатні до чого убого. Забули, що "дипісти" табори, і не гадували їм новачки "гипістські" притони, де ще й не такі примітивні умови побачити і де, може, й їхні діти побували... Або якщо вони подивилися на життя бідних людей в Теннесі чи Кентакі...

Кілька маленьких недотачень завважила й я. Танцюристи, наприклад, чудово танцювали перед кормою, і танець був уміру довгий, та ще й перерваний повоєю, надарма з Анною, але дуже вже "професійно" танцювали. Видно було, що то не звичайні сільські хлопці й дівчата. Але як можна було запропонувати нашим танцюристам "знизити" свій мистецький рівень? Вони старались танцювати якнайкраще, і, вкотре, глядачам вони були дуже доподобні.

В одній місці, виходячи з хати, сусіда Микола, Олександра Бабич, відчиняє двері перед своєю жінкою й пропонує її наперед, так, як це робить у цивілізованих західних суспільствах. За часів Франка на селі цього не робили (тоді пер також, з нагоди рівноправ'я жінок з чоловіками, цей гарний звичай виходить з ужитку).

Коли відчиняються двері, починається записаний на стрічці режисерський і собака гавкає. Часом у п'єсі ці звуки було чути ще за час відчинення дверей.

Але це — малі подробиці, що не зменшували вартість вистави. Не віряться, як можуть актори в таких несприятливих умовах, як брак часу, брак матеріальних умов, брак приміщення і брак акторів, добитися такої мистецької висоти. Відповідь на це одна: велика здібність талановитих акторів і тяжка, напружена праця над своїм репертуаром. Не дивлячись на те, що колектив має мінімальні можливості аматорського ансамблю, він дає професійні вистави, і за це їм належить велика вдячність — усім, від головних акторів до "другорядних". Існує слово в латині, бо жадна ролі не є другорядною. Саме "другорядна" ролі може підняти або провалити виставу, а в "Украденим щасттям" всі працювали, як міцно злитовані колектив, також і молоді, що виконали свої ролі цілком й сумлінно (Юрій Синишин, Леся Шліхта, Марко Левницький, Юрій Ясків, Оля Лозинська, Слава Шелешинська та інші).

У програмі п'єси подано коротко, але ясно, зміст кожної дії. Це дуже добре, і мало коли таку ласку нам роблять, а як роблять, то перекладають зміст дуже незграбно, а то й комічно. Зміст "Украденого щасття" написаво доброю мовою, хіба тільки можна зауважити, що переклад, дотримавши згідно з значенням проміжком часу, визначений "мін." (хвилиною), тоді як ми маємо краще слово — "хвилину"; термін "мінута" живиться для виміру кутів і колових ступенів.

Анна Черняк

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСОЮЗУ!

то цікавих орнаментів і написів на стінах в домах, розкопано багато курганів з цінним та багатим інвентарем, а головне, був розкопаний ним, тут вперше, гебраїський олар — жертвенник, святиня іммігрантів гебреїв із землі Куш, які колись тут поселилися та були відомими майстрами золотих оздоб та науковцями.

Щодалі, то все нові й ще кращі роботи відкриті з археології та етнології Африки наш доповідач. Біля м. Бамако біля річки Уенко, під високими скелями проф. Ю. Ш. натрапив на надзвичайно унікальні пам'ятки.

У селі Банкої та Марібабугу проф. Шумовський знайшов прекрасну статую унікальної форми з глини, що репрезентувала собою антропоморфичну й акватичну тварину як духа річки Нігер — "Вафаро". Крім того знайдено безліч інших глиняних начин з різними культивними символами.

Однак, самим найважливішим відкриттям проф. Ю. Шумовського в районі річки Нігер біля Бамако, були розкопки доісторичної оселі "Варраж Десереттес", яка є унікальним в археологічних дослідженнях, бо має надзвичайно різноманітну й багату стратиграфію, почавши від шельської культури та перейшовши у вищих верствах в індустрію культури Калініан, Сангоніан, Мікокіан, Лупумбіан та Мустеріан, і то в такій кількості, що можна ватажати цими знаряддями цілі вагони. Очевидно тут була оселя й майстерня знаряд від найдавніших часів палеоліту аж до верхнього палеоліту. Цим відкриттям зацікавлені були археологи світової слави і описи переповнили й тут численні дослідження та опублікували в своїх працях про це надзвичайне — важливе відкриття нашого доповідача. На жаль проф. Ю. Шумовський не зміг закінчити своїх дослідів у цьому місці. Тяжка недуга (амібіозна дисентерія) змусила його зупинити дослідження в Бамако-Малі. За час своєї праці проф. Ю. Шумовський власноручно й факхово створив цей музей для науки та африканського народу країни Малі, в котрому вмістив понад 5.000 експонатів з доісторичної, протоісторичної, та історичної доби, численну збірку масок, одягу, магичних річей, анімів, та інших етнологічних та антропологічних річей, що сам розкопав, зібрав та науково опрацював у своїх 42-ох наукових публікаціях французькою мовою та в безлічі статей, українською російською та англійською мовами. Всім відома його книжка, що вийшла з друку у Вінніпесі 1956 р. під заголом "Під горіччям сонцем Африки", а тепер нова його праця і книжка в 600 ст. та з більш як 200 ілюстрацій вже готова до друку під заголом "По слідах давнього минулого країни Малі" і вже видається.

Далі, як розповідав проф. Ю. Шумовський, він відбув багато місійних подорожей до різних закутків французького Судану підчас яких товаришувала йому його дружина Люба Шумовська, і під час котрих знову таки пошляхило йому зробити багато цікавих і цінних відкриттів науки й історії країни Малі археологічних відкриттів та розкопок.

Так біля "Суданської Венеції" — м. Монти, на острові Камі, Нантака та Фатома доповідач розкопав багато релігійної культурної кераміки, що репрезентувала культ змії, сонця, але величезні урни зі скелетами в сидячій позі, з прекрасною й багатою орнаментикою. У петях дикої місцевості Вандягара були відкриті малюнки доісторичної людини та каміні знаряддя з середнього палеоліту.

У підсумарній зоні проф. Ю. Шумовський в районі Масаїна відкрив багато осель ранчо-історичної доби, як наприклад, оселі Пеге, Сегубугу, Пендзена з численними керамічними та металевими речами й оздобами. Дуже цікаво була подорож проф. Ю. Шумовського до Південної Сахари, до руїн колишньої столиці імперії Гана, що тепер зветься Кумбі-Сале. Тут доповідач наш розкопав багато давніх мечетей, синагог з цікавою середньовічною архітектурою, знайшов бага-

то цікавих орнаментів і написів на стінах в домах, розкопано багато курганів з цінним та багатим інвентарем, а головне, був розкопаний ним, тут вперше, гебраїський олар — жертвенник, святиня іммігрантів гебреїв із землі Куш, які колись тут поселилися та були відомими майстрами золотих оздоб та науковцями.

Щодалі, то все нові й ще кращі роботи відкриті з археології та етнології Африки наш доповідач. Біля м. Бамако біля річки Уенко, під високими скелями проф. Ю. Ш. натрапив на надзвичайно унікальні пам'ятки.

У селі Банкої та Марібабугу проф. Шумовський знайшов прекрасну статую унікальної форми з глини, що репрезентувала собою антропоморфичну й акватичну тварину як духа річки Нігер — "Вафаро". Крім того знайдено безліч інших глиняних начин з різними культивними символами.

Однак, самим найважливішим відкриттям проф. Ю. Шумовського в районі річки Нігер біля Бамако, були розкопки доісторичної оселі "Варраж Десереттес", яка є унікальним в археологічних дослідженнях, бо має надзвичайно різноманітну й багату стратиграфію, почавши від шельської культури та перейшовши у вищих верствах в індустрію культури Калініан, Сангоніан, Мікокіан, Лупумбіан та Мустеріан, і то в такій кількості, що можна ватажати цими знаряддями цілі вагони. Очевидно тут була оселя й майстерня знаряд від найдавніших часів палеоліту аж до верхнього палеоліту. Цим відкриттям зацікавлені були археологи світової слави і описи переповнили й тут численні дослідження та опублікували в своїх працях про це надзвичайне — важливе відкриття нашого доповідача. На жаль проф. Ю. Шумовський не зміг закінчити своїх дослідів у цьому місці. Тяжка недуга (амібіозна дисентерія) змусила його зупинити дослідження в Бамако-Малі. За час своєї праці проф. Ю. Шумовський власноручно й факхово створив цей музей для науки та африканського народу країни Малі, в котрому вмістив понад 5.000 експонатів з доісторичної, протоісторичної, та історичної доби, численну збірку масок, одягу, магичних річей, анімів, та інших етнологічних та антропологічних річей, що сам розкопав, зібрав та науково опрацював у своїх 42-ох наукових публікаціях французькою мовою та в безлічі статей, українською російською та англійською мовами. Всім відома його книжка, що вийшла з друку у Вінніпесі 1956 р. під заголом "Під горіччям сонцем Африки", а тепер нова його праця і книжка в 600 ст. та з більш як 200 ілюстрацій вже готова до друку під заголом "По слідах давнього минулого країни Малі" і вже видається.

Так біля "Суданської Венеції" — м. Монти, на острові Камі, Нантака та Фатома доповідач розкопав багато релігійної культурної кераміки, що репрезентувала культ змії, сонця, але величезні урни зі скелетами в сидячій позі, з прекрасною й багатою орнаментикою. У петях дикої місцевості Вандягара були відкриті малюнки доісторичної людини та каміні знаряддя з середнього палеоліту.

У підсумарній зоні проф. Ю. Шумовський в районі Масаїна відкрив багато осель ранчо-історичної доби, як наприклад, оселі Пеге, Сегубугу, Пендзена з численними керамічними та металевими речами й оздобами. Дуже цікаво була подорож проф. Ю. Шумовського до Південної Сахари, до руїн колишньої столиці імперії Гана, що тепер зветься Кумбі-Сале. Тут доповідач наш розкопав багато давніх мечетей, синагог з цікавою середньовічною архітектурою, знайшов бага-

Михайло Добрянський

ВІЗИТНА КАРТКА НАЦІЇ

Недавно я видавав редакцію "Енциклопедії Українознавства" у Сарселі біля Парижа. Хочу поділитися з українською громадською спостереженнями та думками.

"Енциклопедія Українознавства" — одна із тих здобутків, що приносять честь українській культурі та підносять пошану чужинці супроти неї. Масою одинадцяти томів енциклопедії, але вона ще не закінчена. Тимчасом видавництво ЕУ опинилося в дуже важкій ситуації, наслідком фінансово-монетарної кризи в західному світі. І про це треба знати нашої громадці. Але спершу кілька слів про значення "Енциклопедії Українознавства" (далі в тексті скорочено ЕУ).

Заняті шоденними турботами, не усвідомлюємо, яка це велика справа — ЕУ. А втім це один із найбільших здобутків української діаспори. Значення ЕУ важко переоцінити. Я працював багато років у міжнародній установі, яка мала безпосередній стосунок до справ Східної Європи; це "Радо Свобода". Майже щодня до нашої редакції приходили американці, англичани, німці та інші дослідники справ Советського Союзу, вимагаючи тих чи інших даних щодо України. Присмо було спостережати, як чужинці реагували, коли хтось із нас узяв до руків відповідний том ЕУ і дав потрібну інформацію.

"О, це у вас така енциклопедія, дуже цікава". — Вудь ласка, заходьте, коли треба. Вона до вашої диспозиції. І вони приходили. — Одного разу в бібліотеці Британського Музею наткнувся на мемуариста українського журналіста. Каже: "Я пишу про 1917 рік у Росії, мені бракує деяких даних про Україну". Даво інформацію і наша розмова закінчилась. "А за цим я подивлюсь до Британської Енциклопедії, щоб вас не турбувати" — додав угорський редактор. На це я: мушу попередити. Там ця проблема представлена фальшиво. "Невже? Дозвольте, не ж "Енциклопедія Британіка", авторитет для всього світу".

Так, я до неї з усією повагою. Але що стосується України, він часто зустріне в енциклопедії інформації невірні. — "А як же мені дістати правдиву інформацію, коли я не знаю мови" (української)? — Є англійське видання. — Наступного разу він приходив до мене і вичитав з англійської ЕУ те, чого йому потрібно. І подивлявся — такі діти книги!

Свого часу на багання редакції ЕУ я зробив огляд українців в енциклопедіях англійських, американських та живітських англійською мовою. Я жакнувся від того, що там написано. Не підозріваю в редакції цих видань свідомого бажання фальшиво інформувати своїх читачів. Во всім існує певна нормаль у наукових колах західного світу. Але вони просто не мають українських джерел і, щоб дешевше обійшлось, беруть матеріали про Україну з енциклопедій наших сусідів. Щойно поява ЕУ, зокрема англійської ЕУ, може вплинути на поліпшення.

ЕУ якось мірою вплинула на появу "Української Радянської Енциклопедії". Довіри змалалися діти культури в Києві за українською енциклопедією. Нарешті є 17-томна УРЕ, в додатку одна книжка змісту й один том англійською мовою. УРЕ не є енциклопедією у виставно-науковим, об'єктивним. Вона дуже тенденційна в ухві дліяння гуманістичних наук, а зокрема всього, що стосується українознавства. Редакція УРЕ була під терором великодержавного шовінізму російської й під тиском цензури КПРС і тому ця дліяння в УРЕ спотворена й тенденційно фальшива най-

більше з усього, що є в УРЕ. В даних умовах не могла по'явитися й Києві енциклопедія справді наукова. Востані УРЕ є поважним здобутком на тлі нищення української культури російськими комуністами і шовіністами. Але був би великий жалі і це більша шкода, якщо б УРЕ залишилася єдиним інформатором світу про Україну — сьогоднішню і давню.

Отож ЕУ дістає подвійну вартість, коли її поставити поруч УРЕ. Це велика прислуга українській науці та науці взагалі, що крім советської маємо енциклопедію, складену в умовах свободи наукового дослідження. І велика заслуга всіх тих наших культурних сил на чужині, які допомогли створити ЕУ. Так само велика заслуга всіх, хто мав на увазі, що будь-яка енциклопедія наукова це велике підприємство, як з боку організації так і з боку фінансування. Братися за наукову енциклопедію на еміграції — особливо важке завдання.

Пойдіть до Сарселю; подивіться зблизку, в яких обставинах там живуть і працюють. Пойдіть до Мюнхену і поговоріть з видавцями; побачите їхні клопоти. І в у відомості: це своєрідне чудо, що маємо одинадцять книжок ЕУ. В тому числі є два імпозантні томи англійською мовою. Поставте поруч них англійський том УРЕ; порівняйте об'єм та зміст. Порівняння говорять дуже багато — і про злидні української науки в УРСР, і про можливість наукової праці для України в західному світі. Шану всім тим, що дали одинадцять томів ЕУ. А український Народний Союз, який фінансував англійський двотомний ЕУ, здобув собі почесне місце серед великих меценатів української культури.

Але "з журбою радість об'являється". Ці слова Лесі Українки спадають на думку, коли говоримо про ЕУ. Во редакції і видавництво енциклопедії опинилися тепер вч-нах всіх таких труднощів, яких вони досі не зустрічали: фінансова криза світового масштабу, інфляція, девальвация американського долара та небувала дорожнеча в Західній Німеччині. Що це означає для ЕУ?

Усі калькуляції для ЕУ видавництво робило на базі амер. доллара. Тоді долар становив 4.20 німецької марки. Тепер один дол. має 2.30 н.м. Головні фонди для фінансування ЕУ приходять із жертвенності українців у Америці. Отже, висновок: коли долар утратить майже половину своєї вартості в порівнянні до німецької марки (те саме в стосунку до фр. франка), тоді ЕУ, при дотеперішній жертвенності з Америки, втратить майже половину своїх засобів. Та це ще не все. Во дорожнеча в Західній Німеччині та у Франції зростає постійно і дуже бистро. Наслідком того видавничі копшті енциклопедії зростають майже двічі, коли порівняти зі станом з-перед десяти років.

Як за таких умов продовжувати ЕУ? Це питання згаїнає сон з очей особам, що безпосередньо заангажовані в редакційній і видавничій роботі. Одинадцять книг ЕУ — результат громадської свідомості кількох тисяч жертвотавців. Во вони підтримали жменьку людей, які цілковито віддали себе справі енциклопедії. Але посвята цієї жменьки людей та подиву гідна витривалість головного редактора ЕУ не вистачають уже сьогодні в умовах валютної кризи світових розмірів. Тут мусять прийти збільшена допомога з боку українців у діаспорі. Докінчити ЕУ, докінчити чим швидше — цим живе і цим страждає ота жменька ентузіастів. Але докінчення ЕУ — не тільки їхня справа, — це спільна справа нас усіх. І не тільки залишити на сумлінні кількох осіб, хоч як вони віддані справі, бо це переходить їхні сили. Вони, своєю відданістю і — що важливіше — своєю реальним ділом довели, що їх треба підтримати. "Енциклопедія Українознавства" — діло добре з кожного погляду. А будь-яке добре діло для нашого народу має ворога, який хоче зняти ці діло. Також ЕУ має злого ворога. Він

Московський комунізм

РОСІЙСЬКА РЕЛІГІЯ?

Таке питання стоїть перед кожним, хто цікавиться життям в Східній Європі, чи краще кажучи, московській імперії — Советському Союзу. Та справа цікавить і світову пресу, зокрема англійську і німецьку. Такі чіткі спостереження з тієї дліяння привозять із собою і відкриття Советського Союзу, а між ними й українці.

Гроші Маркса і Леніна — це для певної кількості людей щось таке святе, як для християн різного покроя про Христа в Єрусалимі. Московська система нагрудно зокрема за гробом Леніна — чи як його мавзолею — заставляє відвідувачів ставитися до того з такою ж пошаною, як майже 2 тисячі літ практики заставляли християн ставитися до гробу Христа і всього, що було так чужині інакше пов'язане з його земними життям.

Як видно з розвитку нашої країни в Москві, там поволі твориться нова релігія марксистсько-ленінська. Цю релігію намагається Москва представити людям в формі системи "гроші", що досі ставлять базово багатьох інших релігій, а тому й ніяк нехристиянської. При цьому богом — отцем уважають Маркса, богом — сином Лені-

на, а богом — духом — комуністичного генерального секретаря російської чи так те пер советської комуністичної партії, або скорочено ком. партії. Систему, англичани го типу" заступають добрі комуністичні, як ангели — хохотів, в ворота й комуністичні й інші протестанти комуністичні, т.зв. дисиденти.

Ціла концепція комунізму як нової релігії, добре в Москві розпрацьована і систематично вводить, хоча й по-літично, в життя по світі. Як те все буде відбуватися, наприклад, за 100 років, важко вгадати, але дев'яносто відсоток людей по світі вже нині віруючих в комуністичну "релігію", т.зв. комуністів, чи до нашого московського і прихильників старої тези, мовляв, матушка Росія всьому світу голова, провозглає за тим, що московська акція по світі нахолодіть собі поклонників. Християни як цілість має перед собою поважного і силую комуністичного протиння — московську імперію у формі Советського Союзу. Треба спокійно спостерігати, що все ж таке кристаль і його життя в Москві візьмуть верш над московською зацією — комунізму як світової релігії.

Дня 5-го травня 1974 р. відбулися Річні Звичайні Загальні Збори Жінок ОЧСУ Ньюарку й околиці. Збори відкрила голова Дора Кульчицька, вітаючи представництво Головної Управи ОЖ Дарію Степаняк, котра й проводила Збори.

Голова Д. Кульчицька звитувала за дліяльність цілої Управи. Відділ відбув 7 хвилин, на яких обговорювано програму планованих імпрез, об'їздки ІУ. Відділ брав участь у всіх головних подіях української громадської діяльності в Ньюарку, як рівнож у загально-громадських.

В Ньюарку Відділ взяв організовану участь у привітанні Іх Блаженства Верховного Арх

1941

Загальні Збори 1-го Відділу ОДВУ в Асторії

Перший Відділ ОДВУ ім. Євгена Коновальця в Асторії, Нью Йорк, заснований с. л. полк. С. Коновальцем 5-го липня 1929 року. Знімка зроблена з нагоди Загальних Зборів 1-го Відділу в дні 1-го квітня 1974 р. у церковній залі в Асторії. Сидять (зліва): В. Дорожинська, Л. Крупа (УЗХ), С. Халупа, д-р С. Карпінська (УЗХ), М. Гурин (підпер ОДВУ, почесний член 1-го Відділу), М. Серна, М. Дорошенко, С. Парій, М. Юнко. Стоять (зліва): І. Миско, О. Серна (голова 1-го Відділу 1974-75), Ю. Юрків, Р. Крупа (голова 10-го Відділу), В. Процик (голова 1-го Відділу в 1972-74 рр.), д-р В. Михайлів (голова УВФ), Л. Беленюк (член ЦУ ОДВУ), Р. Куделя (СФУЖО), М. Сухоцький (підпер ОДВУ), сотн. А. Дорошенко, Ф. Фірман (підпер ОДВУ), Д. Граб (підпер ОДВУ), М. Халупа, І. Дленко (голова 1-го Відділу в 1969-71 рр.).

В неділю 7-го квітня 74 р. в церковній залі української кат. парохії Чесного Хреста в Асторії, відбулися Загальні Збори 1-го Відділу ОДВУ ім. Євгена Коновальця, найстаршого Відділу ОДВУ в ЗСА, заснованого ще 1929 р. пл. полк. Е. Коновальцем.

Збори проводила президія в складі: д-р Вол. Михайлів — предсидний, М. Беленюк — секретар. По відкритті М. Серно протоколу із останніх Загальних Зборів і його прийнятті, уступаючий голова Вол. Процик склав звіт із дворічної праці Відділу.

У звітному часі відзначено 30-ліття смерті Олени Телги та численних українських націоналістів ростріляних у Києві 1942 р. доповіддю у частині похідних груп ОУН сотн. А. Дорошенка; Влаштувано Свячене для членів і громадянства, на якому доповіді виступили: Г. Шенко — Йогансен на тему: „Українські Великодні звичаї“, І. Вол. Різник: „3 минулого ОДВУ в Асторії“; Старанням Відділу щорічно у роковини смерті с. л. полк. Е. Коновальця і полк. А. Мельника, у місцевій українській кат. церкві були відправлені Служби Божі і панахиди за спокій їхніх душ а Святоїмні Сходинами вшановувано їхню пам'ять; Заходом Відділу відбулися багатолітні Громадські Збори із доповіддю ред. Ярослава Гайваса на тему: „Українці в Світі“; Кожного року в часі Різдвяних Свят, члени Відділу: М. Серна, О. Серна, І. Іленко, Л. Куделя, В. Процик ходили до колядки на Інформаційно-Визвольний Фонд та переслали коляду до ЦУ ОДВУ.

1-ий Відділ разом з 10-им Відділом ОДВУ, 1-им Відділом УЗХ і Заревом в Нью Йорку влаштував спільно ряд виступів. Найважливіші з них це: Відзначення щорічного голоду в Україні, 40-ліття націоналістичного тижня „Українське Слово“ в Парижі, Вечір з доповіддю голови ЦУ ОДВУ д-ра Леоніда Квітковського про 2-ий СКВУ, а також Різдвяні Просфори, Запущені Свячене та Товарні Вечорі із виступами мистецтва живою слівом і сатирикою пані Ліди Беленюк.

Відділ виконував доручення ЦУ ОДВУ, взяв участь у Конференціях і З'їздах ОДВУ і ІСНО на Оселі ім. О. Оляжича, в Чикаго і Торонто. Будучи членом Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Нью Йорку (флія УККА), приймав участь в усіх громадсько-політичних акціях, демонстраціях і маніфестаціях в Нью Йорку і Вашингтоні, збирав підписи і вислав петиції виготовлені „Смолос-

В. П.

„Скитальський Вечір“ у ЛМК в Нью Йорку

Цього року минає 15 літ від часу „Великого Ісходу“ нашої еміграції із Західної Європи до тих країн світу, що у виліді міжнародних домовленостей, погодилися прийняти різномовних скитальців і допомогти їм влаштувати нове життя. Для вшанування цього своєрідного ювілею, Літературно-Мистецький Клуб у Нью Йорку уладив у п'ятницю 31 травня ц. р. т. зв. Скитальський вечір, в якому взяли участь: співак Ганна Шерей, піаністка Катерина Чічка, Андрієнко, письменники — гумористи Микола Понеділок і Іван Керницький — Ікер, та конференсьє, маестро Степан Крижанівський. Також відіграно платівку зворушливо-гумористичного запису „Гриць Зозуля іде на еміграцію“ і „Гриць Зозуля в Америці“ пера Елварда Козака-Ека, у знаменитому виконанні корифеїв нашої сцени і мистців живопису — Олімпія Добровольської і Йосипа Гірянця.

Численно зібраних гостей привітав голова Клубу, інж. Іван Жуковський, зокрема солістку і аккомпанюторку ввечора. Проводив програмою Степан Крижанівський. Він розповів у жартівливий спосіб про свою подорож кораблем до Австралії і приїзд до „країни кангурів“. Микола Понеділок відчитав дві гуморески — одну про переїзду селюха в містечку і другу під заголовком „Злодій“, за що слушачі нагородили автора рясними оплесками.

Ганна Шерей, при аккомпанюванні Катерини Чічки, Андрієнко, проспівала: „Сумної провеси“, в гармонізації М. Лисенка, пісню з фільму „Українська рапсодія“, „Зустріч у Києві“, слова Андрія Шинкерика муз. Зої Маркович, і „Незабутній вальс“ Коса — Анастольського. Добір пісень, гарний спів і зворушлива інтерпретація захопили присутніх, які довготривалими оплесками дякували обом ланям. З черги Степан Крижанівський у мистецькій формі прочитав гумореску пера І. Керницького — Ікера „Слідами козака Мамая“.

Після перерви, перед відігранням запису на платівці „Гриць Зозуля іде на еміграцію“, Степан Крижанівський привітав присутніх за залі мистців, Олімпія Добровольську і Йосипа Гірянця, яким присутні влаштували правдиву овацію.

У другій частині ввечора Ганна Шерей проспівала народну пісню „Ой джигуне, джигуне“, в гармонізації М. Лисенка, „Весілля чижика“, запис із Кубані, в обробці Олександра Коспича, і над-

В. П.

Д-р Михайло Данилюк:

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ
ЛІКАРСЬКІ ДОПОВІДІ
Ціна: \$10.00
Замовляти:
SVOBODA
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ДО ВІНАРМУ КИМНАТИ НА НІЧЛІ
Glen Spey, N.Y.
Телеф. (914) 856-8135

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА,
22-го ЧЕРВНЯ 1974 р.

НЮАРК. Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорн. Січ 14 Віль. 0 год. 7-й веч. в приміщенні Чорн. Січ, 688 Скенфорд Ав. Проситися чл. прийти і вивірити складки або вислати поштою: М. Р. Отрок, Rd. 2, Box 102, Cranbury, N.J. 08512. — Управа.

НЕДІЛЯ,
23-го ЧЕРВНЯ 1974 р.

КУНСАКЕТ, Ф. Ай. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 206 Віль. 0 год. 10:30 ранку, за-раз до Ст. Боків в парафі-альній залі, 74 Гаррис Ав. На порядку: звіт делегатів з 28 Конвенції. — Управа.

Українська Крамниця РОМАНА ІВАНЮСЬКОГО (Delfo Sportswear Co.)

Мас на складі: Різноманітні імпортовані светери — жіночі, чоловічі і дитячі — італійські дощовики — хустки і шапки — білошкі — килими — панчо-хи — скрапінки — скрапінки куртки і кашкетів — імпортована з Німеччини жіноча сукня білизна.

УКРАЇНСЬКІ ДРУЖОВАНІ ОБ'ЄДИН. — НОВИ ВЗОРІ, ДОРЖКИ СЕРВІТИКИ та МАТЕРІАЛИ НА МЕТРИ, НИКИ, ІПІ, КОТА і ПАНАМА. Готові копії на Україну і до Польщі. НІМЕЦЬКІ ВОЙНЯНІ ПАКЕТОЧКИ. КЕРАМІКА з УКРАЇНСЬКИМИ ВЗОРАМИ імпортована з Німеччини. Комплети на кухню, на обід на 6 і 12 осіб, на торти, масло, салати, вази і інше.

ПРОДАЖ ГУРТОВА І ДЕТАЛІЧНА!!!
Roman Iwanusky
(DELTO SPORTSWEAR CO.)

136 FIRST AVE. NEW YORK, N.Y. 10009
(bet. 8th & 9th St.) Tel. 228-2266

ЦІННІ ОГОВІШЕННЯ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ІПІАЛІТУ
за культурні бізнес (адаптації, посмертні згад-ки, роздуми, події) — \$2.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ІПІАЛІТУ
за приватні коментарі, бізнесові оголошення (забава, фотопортрети, пісеньки, бенкет, балки, про-даж домі і т. д.) — \$3.00

ОГОВІШЕННЯ ЧЕРЕЗ 6 ІПІАЛІТ (ціла сторін-ка) по \$3.00
за 1/4 за кожного роду оголошення.

ВИГОВІШЕННЯ КІПШЕ на одну іпівальту — \$8.75
ВИГОВІШЕННЯ КІПШЕ на дві іпівальти — \$8.50
ВИГОВІШЕННЯ КІПШЕ на три іпівальти — 10.00

ОГОВІШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЛЮКО) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-Ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які дозвільють за оголошення, що адміністрація буде змупена відкинути чергове оголошення, доки не будуть виправдані попередні рахунки.

В. П.

ВІДИШЛИ ВІД НАС

ІВАН КІЛИМ — член УНСО-зу Віль. 481 Т-ва ім. Івана Франка в Карні, Па., номер 21 травня 1974 р. на 72 р. ж. Став членом УНС в 1922 р. Полішив у смутку дружину Анну, дочку Роземарі і внука. Похорон відбувся 25-го травня 1974 р. на цвинтарі Прес. Тройї в Карні, Па. Вічна Ному Пам'ять!

М. Сивий, секр.
НОСІПІ НОВИЦЬКИЙ, член УНС Віль. 230 Б-ва ім. І. Христоп'я в Янгстайн, Огайо, номер 29 квітня 1974 р. на 36 р. ж. Став членом УНС в 1960 р. Полішив у смутку дружину Варвару, 2 синів: Йосипа і Степана, батька, брата і 5 сестер. Похорон відбувся 2 травня ц. р. на цвинтарі св. ап. Петра

М. Сивий, секр.
АННА ДУСАВЕНКО, членка УНС Віль. 204 ім. А. А. Гом-чаренка в Нью Йорку, Н. Й., номер 2 травня 1974 р. на 78 р. ж. Нар. в с. Демітосі, пов. Тарнопіль, стала членкою УНС в 1925 р. Полішила в смутку 2 синів: Тараса і Володимира, 6 дочок, 2

М. Сивий, секр.
Help Wanted Male
DESIGNERS-DRAFTSMEN HVAC
Permanent position with estab. firm. Min. exp. 3-5 yrs. Salary open. Hrs 9-5, benefits incl. Maj. Med. & profit sharing. ABBOT LESTER CO., INC. (212) 221-8700

MAINTENANCE MECHANIC
Досвід у монтуванні легкого ввиряду. Побажане знання ма-шин. Платня за домовленням. Мунити знати англійською мо-ву. Голоситися: Mr. Martoni — 212-366-9800 від 9 до 5 ч. п.

MILLWRIGHT
Can line experience necessary. Experience in track work, weld-ing. Experience in moving of equipment. Sheetmetal & rough carpentry necessary. Excellent employee benefits paid by com-pany \$6.04 per hour. This is an equal opportunity employer. Call (201) 696-6922 and ask for Harple.

DIE MAKER
wanted for jig saw die in folding carton plant. Amco Paper Box Co., Inc. 2 Como Ct., Tuxaco, N.J. (201) 334-3030

ENGINEERS SR.MECHANICAL ELECTRICAL STRUCTURAL
Experienced, career oriented for refinery & chemical plant design. Salary open. Contact M. W. O'Hare FORD, BACON & DAVIS, INC. 3302 Kirkwood Hwy. Prices Corner WILMINGTON, Del. 19808 (302) 995-2236

SUPERINTENDENT
Must be experienced working super, who speaks english fairly well. Luxury high-rise, Red Bank, N.J. Salary plus spacious apartment including gas, elect-ric & phone. Full medical bene-fits. 151 apartments, swimming pool, boat dock, marina indoor parking, terrace, T.V., security, 24 hour doorman. Mrs. Breen (212) 626-1000

СУПЕРІНТЕНДЕНТ
до 84 род. дому з видом на Jackson Heights. Подружжя, досвід в механіці, потрібно де-що англійської мови. Чудовий апартамент, газ, електрика, те-лефон плюс \$480.00 на місяць. За інформацією тел. (212) 489-8490

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ В ДІТРОЙТІ На Всі Ваші фінансові Потреби! Користайте з Найнижчих Вигодків у Вашій Крегитівці 7346 MICHIGAN AVENUE 11838 JCS CAMPBELL AVENUE 28792 RYAN ROAD DETROIT, MICHIGAN 48210 DETROIT, MICHIGAN 48212 WARREN, MICHIGAN 48092 841-2390 891-4100 673-9074

ТАРЗАН, Ч. 7194. Дивний світ! ШО ЦЕ?! Гей! Шкіри зебр і леопар-дів, пера ссрусів, ікла та ів-ші речі — все тут сховане! А ми думаємо, що перші відкривають це все! Краще вернімся додому та розкажіть Дікозевоні — Він може шти і відшукати ва-шого тата й Тарзана! — Во-ни повинні про це знати!

Різне
Українське Васильєво Вире
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: (212) 475-7430
ВІСНИЛАС ПАЧИН З ОД-ГОМ І КАРЧАМИ В УКРА-ЇНІ ДО ООСР. Маме на-скази все потрібне до аме-ри. Посилаємо також Р/ВІС-НИ ПЕРТИФІКАТИ, АВТА-МОТОЦИКЛИ, КОЛОДІАЧІ-КИ І ТЕЛЕВІЗОРИ. Учасні-години від домі. До аме-ри 8:30-6:00 веч. в суб. 8:30-5:00 веч. в неділю від 10-1 по нед. КІПШЕ КІПШЕ КІПШЕ

ВАСИЛЬ ВОЛНІСЬКИЙ — член УНС Віль. 336 Т-ва Со-млі в Клівленді, Огайо, по-мер 1 червня 1974 р. на 85 р. ж. Нар. в с. Вільч. пов. Ота-рий Сандері і отаа членом УНС в 1912 р. Полішив у смутку сина Стефана, дош-ку Наталію, брата Йосифа і 1 жінку. Похорон відбувся 4 червня ц. р. на цвинтарі Бруклін Тайтс в Клівленді, Огайо. Вічна Ному Пам'ять! Гр. Місін, секр.

ПЕЛІМІН МАРІНОВСЬКА — членка УНС Віль. 60 Т-ва Запор. Січ в Албін, Па., по-мерла 30 травня 1974 р. на 86 р. ж. Став членкою УНС в 1922 р. Полішила в смутку 4 синів: Михайла, Франка, Івана і Пилипа. Похорон відбувся 8 червня ц. р. на цвинтарі Гом в Албін, Па. Вічна Ному Пам'ять! Оса Марініоска, секр.

Оселя Білий Дім WHITE HOUSE Accord, N.Y. 12404
має до винайм. виліди великі кімнати, housekeeping, з при-ватними ланцюжками, ледіка-ми і кухнями. Вагито простору, ліс, річка, великий басейн. Винаймемо кімнати на відлі-ги. До винайм. також окремо-ді 4 спальні, кухня, ванна, велика опілена веранда. Тел.: (914) 626-2311 або (212) 445-6025

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ ВУДНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ? звертайтеся до УКРАЇНСЬКОГО ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO. 88 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6466
2 род. мур. відокремлений, 10 кімнат, виліди, апарта-мент на 2 аста, \$300.00 домі, 40 x 100, Forest Hill Park через дорогу. Тільки \$78,000. Голоситися до нас. — Ми все робимо. JANCZYCZ-LEPCAN REALTORS (212) 848-6069 Вечорами — 847-7076

ВОТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ ВІСНОК

Funeral Directors

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБЕННЯ
Забігається Похоронами в БРОНКС, БРОКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. 0809 OBegon 4-2565

Theodore WOLNIN, Inc. Директор Похоронного Завантаження 125 East 7th Street NEW YORK, N.Y. 10008 Tel. GR 5-1457 СОЛІДНА ОБОВ'ЯЗКА

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE 5385 Boston Rd. NEW YORK, N.Y. 10008 Tel.: 962-2479

Директор ПОХО-РОНОВИХ ОНОВОВЕНІЙ Завідує американо-українськими похоронами в містечках, містечках і в містечках міст. Похорони по мі-стечках міст.

НОВАЛЬЧИН FUNERAL HOME Completely AIR CONDITIONED Займається Похоронами в містечку NEW JERSEY. Ціни пристойні для всіх. Обслуговує мешканців містечка. У випадку смутку в родині, квітти, як в день, так і вночі.

WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager 129 Grand Street (cor. Warren Street) Jersey City, N.J. 07302 HEAnderson 4-3431